

Det Kongelige Nærings- og Fiskeridepartement

Oslo 09.11.2016

**Høringsinnspill fra Polar Web AS vedrørende:
Forslag til endringer i havressursloven § 22 om sports- og rekreasjonsfiske og
til ny forskrift om turistfiskevirksomheter m.v.**

**Polar Web AS drifter det som antagelig er den mest omfattende oversikt over
fiskemuligheter i Norge, herunder havfiske., med sider på norsk og tysk.**

Polar Web AS ønsker med dette å komme med følgende innspill:

Vi viser til formålet med loven:

Formålet med lova er å sikre ei bærekraftig og samfunnsøkonomisk lønsam forvaltning av dei villlevande marine ressursane og det tilhøyrande genetiske materialet og å medverke til å sikre sysselsetjing og busetjing i kystsamfunna.

Vi mener at departementets forslag ivaretar formålet på en god måte, og styrker potensialet for å opprettehode sysselsetting og bosetting langs kysten, som må anses som god samfunnsøkonomi.

Polar Web mener at man med relativt enkle grep i tillegg kan:

- Gjøre uttaket av fisk enda mer bærekraftig, inkludert en bre utnyttelse av fangsten
- Ha et rimelig forhold mellom det faktiske uttaket av fisk og det som fraktes ut av landet
- Ansvarlig gjøre den enkelte rekreasjonsfisker for uttak
- Forsikre seg om at hver enkelt rekreasjonsfisker oppnår en større forståelse for viktigheten av en bærekraftig forvaltning, og har satt seg inn i reglene
- Systematisk skaffe presise oppdaterte fangstdata langs hele kysten.
- Få bedre data i forhold til beredskap mhp rekreasjonsfiskere i båt

Følgende foreslås tilføyd i § 22. fjerde ledd endres (tilføyning i gult)

*Den som ikkje er norsk statsborgar eller likestilt med norsk statsborgar i medhald av lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 5, kan utan omsyn til reglane i første ledd berre drive sportsfiske med handreiskapar **forutsatt gyldig fiskekort.***

Det foreslås altså at det innføres fiskekort som er gratis mot en registrering (elektronisk, app.) og fortløpende rapportering (elektronisk, app.) av fangst.

Til kortet knyttes vilkår om at innehaver setter seg grundig inn i gjeldene regler inklusive minstemål, og en klar presisering av f.eks. forbud mot dumping av fisk (antar hjemlet i bla § 7). Brudd på vilkårene må ha tilsvarende konsekvenser som brudd på utførselsregler, samt at man kan miste retten til fiskekort for en gitt periode. **Vi foreslår videre at dette innarbeides i begge forskrifter som er foreslått endret, dvs. endring til uttaks-fiskekvote, og reaksjoner ved overtredelse.**

Vedrørende praksis på området, viser vi til at det tidligere har vært nødvendig å løse statlig fikstrygdavgift for fiske etter laks og sjørret også i havet.

Alternativt til ovenfor nevnte, er at forslaget til fiskekort (eller tilsvarende regulering) innarbeides i forskrift iht §23, tredje ledd:

Departementet kan i forskrift fastsette kvantumsavgrensingar, strengare reiskapsavgrensingar eller forbod mot hausting i nærare bestemte område når det er nødvendig av omsyn til ressursforvaltninga.

Dvs. at kvantumsavgrensing mhp uttak/hausting allerede er hjemlet i loven. Tilsvarende vil det være nødvendig med forskriftsmessige tilpasninger mhp uttakskvote og reaksjon ved overtredelse.

Vi foreslår at Departementets forslag videreføres mhp kvoter knyttet til næringsvirksomhet basert på turistfiske i sjø. Forskjellen er altså at kvotene knyttes til det faktiske uttaket («haustinga»), målt i antall kg hel usløyd fisk, og gjerne et antall kg (usløyd fisk) per døgn man benytter næringsvirksomhetens tjenester.

Departementet kan fastsette kvoter etter en veid omregningsfaktor, slik at hvis denne eksempelvis skulle vær 0,5, vil 30 kg filet (fiskeprodukt) utgjøre 60 kg usløyd fisk. Med utgangspunkt i dette eksempelet, med en korreksjon for at man normalt velger å spise noe av fangsten før man forlater landet, foreslås 10 kg per døgn (minimumskvote 30 kg), men oppad begrenset til f.eks. 14 døgn (tilsvarende ca 70 kg filet, eller maksimumskvote på 140 kg) i løpet av et år. I tillegg kommer en trofefisk. Dette gjelder for fiske i næringsvirksomhet basert på turisme.

For fiske utenom næringsvirksomhet basert på turisme, foreslås det at det gis en årlig kvote på maks 35 kg fisk + en trofefisk.

Videre vil vi be departementet finne unntaksordninger som kommer til anvendelse i forbindelse med større organiserte arrangementer som organiserte sportsfiskekonkurranser.

Begrunnelse

1) Uttak/«hausting» vs. utførsel

Det sentrale mhp en bærekraftig forvaltning, er hvor mye som faktisk fiskes opp, jfr. begrepet «hausting» som er sentralt i lovverket, og det bør etter vårt syn rettes et fokus på dette, og ikke bare på utførsel (jfr. f.eks. §7b-f og §16).

Dagens regelverk og lovgivning sier strengt tatt ikke noe om hvor mye man kan fiske, eller hvordan det man fisker opp håndteres, kun hvor mye som føres ut av landet. I dag er det altså i prinsippet ikke knyttet særlig begrensninger til uttak eller «hausting», kun til utførsel.

Vi mener dagens system med en manglende sammenheng mellom «hausting» og utførsel bør lovfestes da førstnevnte er et direkte mål på uttak, sistnevnte en i beste fall sub-optimal måleparameter.

2) Usikkerhet rundt reell utførsel

Med dagens regelverk kan det synes formelt sett ikke å være begrensninger på hvor mye man legalt kan fiske, kun hvor mye man kan føre ut, og da i løpet av en periode på 24 timer.

Man vet jo at det føres ut en viss mengde ulovlig hvert år, i tillegg til at dagens ordning gir noen åpninger for «kreativ» bruk av ordningen hvor man kanskje frakter lovlig kvote over grensen, men hyppigere enn tillat, som antagelig vil være vanskelig å stoppe.

3) Usikkerhet rundt «fiskeprodukt» og «hausting»

Det er heller ingen klar definisjon på «fiskeprodukt», noe som betyr at det i enkelte tilfeller er en uforholdsmessig liten del av fisken som blir «fiskeprodukt», i praksis filet. I tillegg er det en del usikkerhet knyttet til om det overfiskes, og om man velger å kaste fileter av «mindre attraktiv» fisk.

Derfor vet man ikke helt hvor mange kg fisk som er tatt ut per kg «fiskeprodukt», men vår erfaring fra samtaler med aktører langs kysten, og hva man observerer kan tyde på et mulig misforhold.

4) Hindre konkurransedreining mot aktører utenfor godkjente turistfiskevirksomhet/ mindre kontroll

Kvotøkningen som også innebærer mer kontroll, kan også føre til at de som per i dag ikke følger reglene mhp utførsel, kan søke mot virksomheter med mindre kvote, men likefult mindre/ingen kontroll. Forslaget vil således bedre kunne ivareta intensjonene med departementets forslag til endringer.

5) Presise og gode data

Vi vil tro at dette i stor grad vil gi langt mer data og mer presise data som vil bidra til en bedre forvaltning, også lokalt.

6) Sikkerhet til sjøs

Man kan over tid si noe om behovet for beredskap langs kysten da man vi ha anonymiserte data som sier noe om tettheten av fiskere i de forskjellige områdene.

7) Ansvarliggjøring og bevisstgjøring av den enkelte rekreasjonsfisker

De fleste som løser fiskekort der det er påkrevd i dag (innlandsfiske/elver), setter seg inn i reglene for fisket, som kan være ledsaget av en forvaltningsmessig forklaring. Det er grunn til å tro at de fleste som løser fiskekort, ikke bare setter seg inn i regelverket, men også får en forståelse for hvorfor det er slik.

Betydning for utførselskvoten

Utførselskvoten knyttes til fiskekort og evt. dokumentasjon på hvorvidt man har oppholdt seg ved en godkjent turistfiskevirksomhet. Denne foreslås ikke endret mhp kvote da man normalt kun tar med seg fileten ut av landet.

Det foreslås her følgende endringer i *Forskrift om endringer i forskrift 1. juni 2006 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske*

§ 2. Utførselskvote

Det er ikke tillatt å føre ut av landet mer enn 15 kg fisk eller fiskevarer per person, inkludert bearbejdede produkter, herunder fiskefilét, innenfor en periode på 24 timer.
Dersom fisken eller fiskevaren er fanget i regi av en turistfiskevirksomhet som er

registrert i Fiskeridirektoratets register over turistfiskevirksomheter, jf. forskrift om turistfiskevirksomheter, er det tillatt å føre ut opp til 30 kg. Ved opphold utover 1 uke økes kvoten med 4,5 per døgn til maks 60 kg.

For den som ikke er norsk statsborgar eller likestilt med norsk statsborgar i medhald av lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 5, betinger dette at man har fiskekort jfr Havressursloven §22, og de ovenfor angitte kvoter er per kalenderår.

Redskap

§ 22. Sports- og rekreasjonsfiske,

a) handsnøre, fiskestong og liknande handreiskapar

Som arbeidsgruppen referert til i høringsnotatet har foreslått, trengs en presisering av, «handsnøre» og «liknande handreiskaper» slik at utstyret primært er egnet for rekreasjonsfiske, ikke «matauk» . Man observerer fiskere med f.eks mange opphengere på samme line, som kanskje ikke er helt forenelig med rekreasjonsfiske. Det gir antagelig også et uforholdsmessig stort uttak av fisk under minstemål. Det bør kanskje også gis begrensninger til 1 stang/handsnøre per person for utenlandske statsborgere. Vi anmoder i hvert fall departementet å se nærmere på dette.

Hvordan det foreslåtte regelverket kan gjøres kjent for turistfiskevirksomheter?

De fleste av disse virksomhetene har gjerne en tilknytning til seriøse aktører i Norge som DinTur, Novasol og DanCenter. I tillegg finnes det noen større tyske aktører som det er naturlig å informere. Informerer man disse aktørene, som igjen informerer sine norske samarbeidspartnere, vil man med overveiende sannsynlighet nå en stor del av virksomhetene.

Det viktigste vil vi anta er at aktørene som operer gjennom portaler og/eller online booking har systemer for å informere gjester om at det finnes regulering for fiske i Norge, uansett hvor man fisker. Det er jo til syvende og sist gjestene som er ansvarlig for egen utførelse.

Et forslag kan være at Departementet gir aktører en form for sertifisering som samarbeidspartner, gitt at man har et systematisk informasjonsoppsett på disse web-sidene. Gjennom dette vil man effektivt få ut informasjonen til både gjester og virksomheter.

Med vennlig hilsen
Polar Web AS

Trond Kvernmo